

Návrat do fantázie

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Dávid Matuš	Greenie knihnica	CC-BY-NC- ND	Prvé (2026)	Dávid Matuš

O knihe

Návrat do fantázie je básnický návrat do sveta, v ktorom sa realita mieša so spomienkami, snami, láskou, strachom aj odvahou. Bez zbytočnej cenzúry o tom, čo znamená dospievať, meniť sa, padať, znovu vstávať a postupne zisťovať, kým vlastne chceme byť.

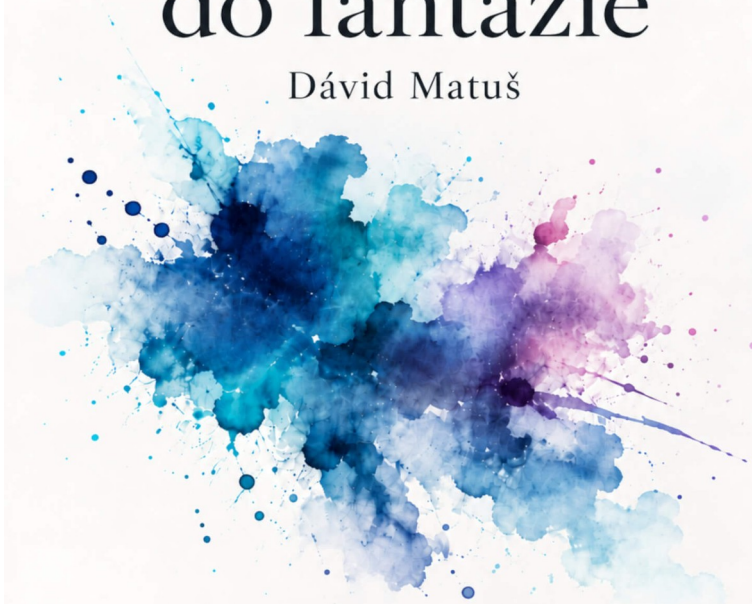
V básňach sa stretáva nežnosť s hnevom, fantázia s každodennosťou, viera s pochybnosťami a láska so zlomeným srdcom. Raz zaznie harmonika v upršaných uliciach, inokedy saxofón, cigaretový dym či poriadne hlasné nie.

Keďže viem, ako mám ďaleko k nejakého perfektnému obrazu, ani sa vás nebudem snažiť presvedčiť, že je táto básnická zbierka odrazom vysokého poetického umu.

Opak je pravdou. Napísal ju normálny muž, ale napísal ju úprimne.

Návrat do fantázie

Dávid Matuš

Pripravte sa na otvorenosť a úprimnosť.
V tejto zbierke si nedávam servítku pred ústa.

Upozornenie: Kniha obsahuje vulgarizmy

Predslov autora

Ahojte priatelia,

tento rok je pre mňa naozaj významný. Je to už desať rokov odkedy vyšla moja prvá zbierka básní „Bez slz by duša nemala dúhu“. Už desať rokov nás spája poézia, za čo som jej neskutočne vďačný. A som vďačný aj za každého z vás, kto moje básne čítate. Niektorí ste tu so mnou od prvej knihy, čo je neuveriteľne. Ste šialení, že ste to so mnou vydržali, a ďakujem za to, že ste.

Kvôli vám sa necítim ako jediný šialenec.

Niektorí odišli, prestali čítať moje zbierky, čomu úplne rozumiem. Všetci sa vyvíjame, dospievame, meníme názory a pohľady. Meníme svoju motiváciu prečo robíme to, čo robíme. Preto je prirodzené, že sa niektoré cesty rozídu. Ja som sa od prvej knihy tiež veľmi zmenil a moja súčasná tvorba je na míle vzdialená od prvých básní. Ďakujem aj všetkým ľuďom, ktorí tu so mnou boli počas „Bez slz by duša nemala dúhu“ a Vyryté do dreva, aj keď už novú zbierku neotvoria. Bolo mi ct'ou kráčať po rovnakej ceste spolu s vami. Aj keď to bolo len na určité obdobie, veľa to pre mňa znamenalo.

A veľmi ďakujem aj každému, kto možno nepozná moje prvé zbierky, a sú tu kvôli novším dielam.

Veľmi si vážim každého jedného z vás. Ani nedokážem opísať ako veľa pre mňa znamená, keď mi napíšete napríklad na instagrame, a podelíte sa o svoje pocity z mojich básní.

Práve ste sa začítali do mojej druhej zbierky v tomto roku. Možno o tom viete, možno nie, ale v roku 2026 vyšla aj zbierka *Za svetlom nádeje*, ktorá odzrkadľuje moju jemnejšiu stránku osobnosti. Návrat do fantázie je viac vulgárna, na čo vás chcem dopredu pripraviť. Neplánoval som ju napísať, ale je pre mňa dôležité, aby som k vám bol úprimný. Veľmi si na tom zakladám. Nechcem sa pred vami tváriť ako niekto, kto nie som. K dokonalosti mám ďaleko, nie som vždy motivovaný a aj keď sa moja tvorba od zbierky *Soul Village* venuje hlavne pozitívnemu mysleniu a našim snom, ani ja nie som stále pozitívne naladený. Tiež si dokážem zanádať a cítim sa niekedy nahnevaný, smutný, unavený alebo ako niekto, kto v niečom zlyhal. A to len preto, lebo sa mi v danú chvíľu niečo nepodarilo.

Je to bežné. Som len človek. Ale pochopil som, ako je dôležité nebyť na seba tak prísny a vedieť si aj odpustiť.

Prosím vás, po desiatich rokoch cítim, že sa blíži moja posledná báseň. Začínam cítiť, že už nemám čo povedať a nerád by som sa stále opakoval. A ak by mala byť toto tá posledná zbierka, budem rád keď si z nej odnesiete aspoň toto jedno: Ste niekto. Je úplne jedno, že sa vám nepodará úplne všetko a že niekedy zlyháte. Dôležité je, aby ste sa nevzdali. Zaslúžite si byť šťastní a máte na to. To ale neznamená, že budete šťastní každý jeden deň, ako si veľa ľudí myslí. Nikto nie je nonstop len šťastný.

Zahod'te predstavu od gýčovej dokonalosti, ktorú vidíte na sociálnych sieťach. Vždy sa za ňou skrýva tá realita, ktorú vám tvorcovia neukážu. Tie nezdary, tie brigády, tie naháňačky za klientami a sponzormi, aby si mohli dovoliť život, ktorý si natáčajú. Nechápte ma zle, nehovorím, že nežijú šťastný a slobodný život. Veľa z nich určite áno, ale ani oni neprežívajú každý deň svojho života na vysokých vibráciách šťastia. Tiež sú to len ľudia, ako my.

Nesnažte sa porovnávať a hodnotiť svoje úspechy, svoj život s ničím, čo vidíte na sociálnych sieťach. To, že sa niekto na každom videu ukazuje na pláži neznamená, že je jeho život hodnotnejší ako život kohokoľvek iného.

Nesúpte so svetom. Nesúpte so životmi iných. Naučte sa milovať ten svoj. Až vtedy sa otvoríte všetkým zázrakom, ktoré vás obklopujú.

Je to práca na sebe, ktorá vám otvorí všetky dvere. Bez ohľadu na to, aký máte cieľ, bez ohľadu na to, koľko si pozriete motivačných videí alebo prečítate inšpiratívnych kníh... Jediné, čo vám otvorí dvere do života o ktorom snívate, je práca na sebe. Potrebujete sa cítiť ako ten človek, ktorým sa chcete stať a potrebujete byť vďačný za to, čo už máte. Možno si hovoríte, že toho nie je veľa, možno si myslíte, že vždy vo všetkom zlyhávate alebo, že si neudržíte motiváciu dostatočne dlho... ale to nie je pravda. Nie je pravda, že to, čo máte, nie je dostatok. Všetko čo máte a všetko čo ste zažili, či už dobré alebo zlé, vám ukázalo cestu po ktorej dnes chcete ísť. Všetko vás vedie do toho cieľa, do ktorého mierite. Preto buďte vďační za všetko, čo ste doteraz zažili pretože to všetko môže za to, že dnes už viete čo chcete. A ak to ešte neviete, buďte vďační za svoj život pretože všetko, čo zažívate, zažívate preto, aby ste to jedného dňa zistili. To všetko vás vedie do cieľa.

Ja naozaj neviem koľko ešte napíšem zbierok básní. Neviem to. Možno je toto posledná, a možno ešte niekedy budem mať čo povedať, a vrátim sa. Ale čo viem, je, že by som si neodpustil, keby vám toto nenapíšem. Zaslúžite si byť šťastní a máte na to, splniť si vaše sny. Nie, nemusí to byť vždy jednoduché ale je to možné. Ja vám držím palce. Moje zbierky tu budú vždy pre vás a môžete sa k nim kedykoľvek vrátiť. Alebo mi môžete napísať na IG @davidmatus_

Nie som motivačný kouč. Som len človek, ktorý si prestal brať servítku pred ústa. A som niekto, kto vám verí. Bez ohľadu na to, do čoho ste sa pustili; dokážete to. Máte na to.

Obsah

Návrat do fantázie.....	1
O knihe.....	2
Predslov autora.....	4
High fak.....	10
Pod'me vrátiť.....	13
Ruky k nebesám.....	15
Raz dôjde čas.....	17
Nepolapiteľní.....	19
Cítiť lásku.....	21
Ako draci.....	23
Chcem byť pri tom.....	26
Som tu.....	28
Po celom mojom svete.....	30
Čím som starší.....	32
Čo s nimi.....	35
Tattoo.....	37
Tandem.....	39
Návrat do fantázie.....	42
Whiskey a Boh.....	44
Zaľúbený.....	46
Veľkí chlapci neplačú.....	48
Nemám čas.....	50
Harmonika.....	54
Viac.....	56

Vreckovka.....	58
Tanec medzi regálmi.....	60
Len pre mňa.....	62
Film.....	64

High fak

Zazneli hromy,
prišli aj blesky
chcel si ma vyhnat'
ale dnes si preč ty

zazneli hromy,
a blesky odkryli
tajomstvá tej noci
iný sa stal inakším
no tak kde si,
a čo je s ním?

som otvorený,
som pripravený
prijat' trest
za svoje hriechy
neskrývam nič

som človek
a tí sa vyvíjajú,
dospievajú
teda aspoň by mali
zmeny nie sú len zlé

sú chvíle za ktorými sa cnie
nedá sa naveky ignorovať
ako naše srdce znie

nikdy som nechcel ublížiť,
nechcel som uraziť
lenže som sa začal brániť
a brániť ľudí, ktorí
sú v mojom srdci
a som za to hrdý

high fak, fakt
mi je jedno
komu sa nepáči
aký muž
sa zo mňa stal
mám zásady,
vízie aj sny,

snažím sa byť lepším
aj keď viem, že nie som,
že je to ešte ďaleko

dnes už viem, viem kam
chcem svoj život smerovať
ruky prázdne, netreba mi guľ
pretože viem na ktorú
moju verziu sa chcem podobat'

Pod'me vrátiť

Pod'me vrátiť,
pod'me sa vrátiť späť,
pod'me vrátiť svet
do čias kedy bude zniet',
opäť zniet' náš smiech
z okien a dvier
cítiť vôňu lásky
a domova

pod'me vrátiť,
pod'me sa vrátiť späť
aspoň na chvíľu
aj keď nezmyjeme
ten náš hriech

ľúbme, ľúbme sa
hádky dozajtra
počkajú
dnes si užime
slobodu

bez hnevu, bez závisti,
bez pýchy, len ja a ty,
len my, lebo my sme svet
bez stresu, s láskou leť
a nezabudni na seba...

Ruky k nebesám

Ruky hore k nebesám
utekám pred hriechmi
a viem že nie som sám
tak prosím tíško riečni
a trochu ešte spérchni
nech dážd' pomedzi prsty
a po tvári opatrne steká
moja odpoveď je Nie!
keď kričíš svojho Ja sa zriekni!

ruky hore k nebesám
prešli roky, už viem kto si,
Dávid, už pred hriechmi
neutekáš, už nie,
prijal si ich beat
a v daždi počúval ako znie
keď si sa odhodlal,
odhodlal znova žiť

ruky hore k nebesám,
všetci, čo sme sa zišli
s láskou a porozumením
zaslúžime si byť šťastní
minulosť nezhasni,
aj tak zaslúžiš si šťastie,
zaslúžiš si šťastie...

Raz dôjde čas...

Raz áno, raz sa to stane,
preto žime naplno, smejme sa,
ľúbme sa, vážme si seba aj druhých...

naučme sa veriť,
naučme sa tešiť,
naučme sa byť,
proste len byť
tu a teraz,
v tomto okamihu
a byť vďační za rodinu,
za priateľov, za lásku,
za všetky zlomené srdcia,
za všetky pády
áno, niektoré chvíle mrzia
ale je čas topiť tie ľady,
nezostať chladný,
snažím sa
nebyť ten vážny,
trápim sa

nedá sa byť vždy veselý
ale chcem rozosmiať
čo najviac z vás,
chcem ľúbiť a podporovať
kým nedôjde mi čas

Nepolapiteľní

Darmo kričíš Kľakni!
nie som poháňaný
tvojimi plánmi
ani ma nezaujíma
tvoja ľútosť, pretože
mám dosť tej svojej
sorry, ale moje kroky
poháňajú vlastné sny
mám svoje ciele, ktoré mi
dávajú nádej,
že môžem lepšie žiť

mať vlastný názor
znamená byť štvanec,
okno neotvoriť
tvojim mindrákom, nie
to je základ
aj napriek preplnenej doby -
mať rád

odvaha byť neoblúbený,
sme, áno sme nepolapiteľní,
sme hľadání matrixom,
toxické kyvadlá na nás nedočiahu
keď kráčame s vlastným názorom
a aj kvôli tomu dnes... vďačný som

Cítiť lásku

Cítim, cítim lásku,

hmm

cítim, cítim každú,

veľkú zmenu

a mám to rád

cítim lásku,

už áno, hmm

cítim lásku,

odkedy som

nabral odvahu

milovať aj seba

cítim lásku ku svetú,
cítim vďačnosť, že sme tu,
príd' cítiť lásku,
príd' cítiť lásku,
je v tebe
len do seba nahliadni
a rozhliadni sa
len sa prosím nezľakni
aj s chybami
sme všetci krásni

Ako draci

Voľní ako draci
z popola Fénix
viem kde si
byť uzavretí v kleci
nie je koniec
rozprestri krídla,
a rozlámeš aj titán
pozriem na hviezdy
a si tam,
tvoja tvár, tvoje dlane
viem že chránia
stratených hriešnikov,
zlomených básnikov

voľní ako draci
tvorme si spoločne
spoločný vesmír
ukáž na hviezdu
a postavíme tam domov
meditujem, nespím
milujem a aj kvôli láske
stal som sa hriešnym

voľní ako draci
ukrytí pred zrakmi
ľudí, ktorí neveria
že sa to naozaj,
naozaj dá

ako draci,
líúbái –

nie každé prázdne miesto
musí byť zaplnené
niekedy tá prázdnota
je požehnanie od Boha

voľní ako draci –
neznamená len letieť
kam sa nám zachce,
ale aj vedieť,
kedy situácia nevyžaduje
našu reakciu,
vycítiť kedy je lepšie
ju jednoducho pustiť
pretože nie všetko,
čo chceme povedať,
je aj potrebné vysloviť

voľní ako draci
z popola Fénix
viem kde si
byť uzavretí v kleci
nie je koniec,

ešte nie

Chcem byť pri tom

Ked' sa ti nedarí,
chcem byť pri tom
od jari do jari,
chcem byť pri tom
po tvojom boku,
stále
sa ťa budem snažiť
rozosmievať,
dodávať silu,
nie si v tom sám,
nie si v tom sama
nemusíš byť pán
ani večná dáma

kde je komédia, je aj dráma

a ja chcem byť pri tom
keď sa ti začne dariť,
spolu prekonáme tie časy
a naozaj zistíme kto si, kto sme
chcem byť pri tebe, keď je dobre aj zle
keď sa ti chce smiať aj plakať
chcem byť pri tebe
spolu zvíťazíme,
ja ťa neopustím, nie,
spolu to zvládneme

Som tu

Veľa chýb, veľa chýb,
robíme veľa chýb
kto z nich má strach,
nemôže robiť nič,
nemôže robiť nič...

duša moja krič,
aj naďalej krič,
až keď to tak budeš cítiť,
tak sa stíš
ale dovtedy nie,
snívaj veľké sny,
aj keď pre ne
treba oveľa viac úsilia
na to sa priprav

Ľudia sa nezmýlia
keď si myslia, že niečo nejde
ani keď veria, že to je možné,
obaja majú pravdu

dnes som tu, wau, som tu...

...vraveli, že som nikto

a nikým zostanem

ale stal som sa sebou

Po celom mojom svete

Povedal si, že chceš povedať pravdu
lenže povedal si len svoj názor,
ukázal si ako vnímaš svet
a nie ako chceš, aby svet vnímal teba

človek dokáže zničiť hanbu
oveľa ľahšie ako stratu
keď chceš zanechať svoju stopu,
nekráčaj reflektormi a nekrič do davu,
prejdi sa v sebe a pošepkaj to svetu...
na čo sa snažiť poznať celý svet
keď nepoznám ani ten svoj,
ten, ktorý naozaj dokážem ovplyvniť
na čo utekať za lajkami
keď ani v súkromí nedokážem žiť,

nehľadáť drámu,
kráčam po cestách
poháňaný rozprávkami

po celom mojom svete
snažím sa zasievať úsmev,
smiech, lásku a pokoru
ale aj vieru v naše sny
preto nehasím strachom
to čo v očiach iskrí

Čím som starší

Ked' sa všetko rúca,
ja tam nie som
nestojím v tom dave,
ja radšej slnkom
oslepený stojím na vrcholku hory
a počúvam spev prírody,
užívam kúzlo tej slobody
opantaný nenávisťou
už nie, ďakujem,
kde sa chrlí ten strach a hnev
radšej odchádzam
bez jediného slova

už nestojím o hádky
ale prehovoriť keď je treba
sa nebojím, už nie
aj keď urazím, čo už
čím som starší,
tým mám väčšiu chuť
stiahnuť sa z toxického vzťahu
a okolia
preto, priatelia
radšej budem sám sebou,
nie tebou,
kým ma zatvoria

môj klud je pre mňa viac
než tvoj jed
možno myslíš, že sebecky
som, ale preč
chcem ísť hneď
keď sa len sťažuješ

čím som starší
tým viac začínam chápať
čo mi chutí, a čo nie,
čo ľúbim, ako myslím
a prečo deje sa
čo do svojho života pustím

čím som starší
tým viac si začínam
uvedomovať
že nežijem pre ľudí,
a nezáleží mi na každom
som tu pre milovaných,
pre každého koho si vážim

a, že nie pre davy sa snažím
byť svojou lepšou verziou,
robím to pre seba,
aby som mohol tvoriť svet
ktorý mi chutí
po boku len tých pravých ľudí

Čo s nimi

Vraveli stíchni alebo skap
ja som bol ticho
ale aj tak chceli môj skalp
ľahký cieľ je ten kto sa nebráni
mať rád, mať nadhľad
chce oveľa viac odvahy

stoicky prístup
sa snažím vypestovať
čo nedokážeš splniť
radšej ani nesľúb

vraveli stíchni alebo skap
ja som bol ticho
ale aj tak chceli môj skalp
čo s nimi?
sú ako záder
že vraj nikdy nič
nedokážem
ale dnes mám nádej

nehádam sa ale ticho už nie som
dnes o nich nepočuť
tak čo s nimi, čo je s nimi?
čakám ich v cieli
vysmiaty a plný sily

Tattoo

Obrázky na tvojom tele rozprávajú príbehy
kto môže za naše úspechy, sme iba my
mohol som byť dobrý ale ľahšie je byť zlý
hľadáš cestu von, von z tej hmly
anjel nás chcel strážiť ale asi ešte spí

je hlboká noc, kamennými ulicami
sa šíri zvuk saxofónu a dopadajúcich kvapiiek
čierna v skrini neznamená čierna v srdci
koniec koncov sme to len my, ktorí nesú náš hriech
čas je zrazu veľmi rýchly, kam tie chvíle zmizli
a kto to letí alebo padá z tých striech?
svetlá aj farby billboardov sa mihajú
pred zatvorenými očami – ako rozbúrené more
oslepený bleskami a silným dažďom
žijem s chybami, nie, nie som dokonalý
ale uveril som šťastiu, uveril som nám dvom

obrázky v našich očiach rozprávajú príbehy
cestou za šťastím nie je každý veselý
mám právo sa nahlas smiať, právo sa ozvať
aj keď s iným názorom, aj keď nesmelý
s chuťou bourbonu a neverný
vlastnej predstave o budúcnosti
budujem dôveru samého seba,
že aj ja mám právo na splnené sny

Tandem

Možno som vulgárny,
drzý a nesprávny
možno som jebnutý
ale aspoň sa
tá duša so mnou nenudí

mám chyby, áno ja to viem
ale nechcem zatvárať, nie
všetky tie dvere, aj keď zomriem
nechcem byť ten, kto ťa nechal stáť
vonku v daždi, vieru navždy

chrániť chcem

už sa nebojím byť svoj,
už sa nebojím byť neoblúbený
skáčem ten tandem
aj s chybami, ranami, omylmi
s chvíľami ktoré mrzia, ja viem
že čím bližšie som k zemi
tým viac sa učím lietať,
tým je to ľahšie

viac nie, už sa nevrátim
na druhú koľaj
vo vlastnom živote
želám si ešte viac múzy
a odvahu cítiť,
písať úprimné básne
robiť čo sa chce, nie čo sa musí

veriť na šťastie aj keď dnes sa smúti

skáčem ten tandem
pretože už viem
že cítiť sa šťastne
a slobodne
je viac než moc a peniaze
preto skáčem tandem
a otváram tie dvere
aj keď je to jedna z mojich chýb
ľahko sa to využíva
nie len dnes ale odjakživa
kým som ešte živý
pre tých pravých
snažím sa byť silný

Návrat do fantázie

Padám, áno padám
ale aj sa vznášam,
vznášam sa tam,
kde sa zároveň strácam
návrat do fantázie
si tam, ale zvyčajne ja sám
brodím sa tou mokrad'ou

hustá džungľa
a jej symfónia,
chladná hmla
snaží sa odradiť ma
ale tentokrát nie,
tentokrát som už silnejší
vnímam aj to ticho
na mieste kde som stál
a posmech počúval
už necítim tie rany
niektoré vzťahy sa rozpadli
ale verím, že nezostali sme sami

návrat do fantázie,
aj do spomienok
a reality
je to, prečo žije
táto chvíľa, a ty

Whiskey a Boh

Veci sú zmenené,
stopy sú spálené
až na tú jednu
názory nechcené
vlastne nie
keď sú rovnaké

už ma to nebaví, už nevládzem
stále viac sa strácam
vo vlastnej fantázii
a v sebe hľadám
tú silu, mapu, vieru
aby sme šťastne žili
znova, aby sme nezabudli
že sa to skutočne dá

whiskey, a Boh sa pozerá
whiskey, a Boh do pohára
prázdného stále dolieva
kým v duši horieva
to nadšenie z nápadov,
odvaha ktorá zblkne z nezdarov
a viac, stále viacej snov
za ktorými sa oplatí kráčať
whiskey a Boh,
barman tých troch

Zaľúbený

Zaľúbený do snov,
zaľúbený do cieľov
aj nezdarov
pretože práve tie
tvoria víťazov

je naozaj jedno
koľkokrát spadneš,
viem, počul si to
už miliónkrát
ale je to sakra fakt,

svoj cieľ s myšlienkami zlad'
a nechaj sa unášať
životom, ktorý sa začne diať

netreba vymýšľať nové vety ani rýmy
stačí začať žiť s tými,
ktoré už poznáme,
veriť si aj keď sa nedarí
a nebyť na všetko sám
pretože spoločne vyhráme

zaľúbený do tej cesty
do driny a prekážok,
zaľúbený do chýb aj rán
pretože sú farbami
pre môj obrázok
zaľúbený do chaosu aj ticha
aj keď nie všetko sa mi páči
pretože naša trať je fakt rýchla

a nevieme ktorá zákruta
je posledná,
ráno nám naozaj nik nesľúbil
život by bol desivo prázdny
kebyže som ho neľúbil...

Veľkí chlapci neplačú

Že vraj veľkí chlapci neplačú
ale čo majú robiť keď nevládku
už držať na svojich ramenách
poslanie spoločnosti, predstavu
že majú byť silní, nad vecou a zábavní
vždy za každých okolností
aj keď v sebe držia bolesť
niekde hlboko, nepočuť ich kričať
v tomto tanci už nevládzem viesť
ale snažím sa mať rád,
ešte stále hľadať kúsok ľudskosti
aj keď z toho davu prskajú od zlosti

mlč už Ty – temný hlas vo vnútri
plný smiechu aj pochybnosti
smiech je síce zdravý
ale slzy očisťujú rany

že vraj veľkí chlapci neplačú,
neukazujú čo skrýva sa
pod povrchom
keď tá iskra stráca sa
pred očami – nám dvom

že vraj veľkí chlapci neplačú...
ale čo majú robiť keď už nevládzu?

Nemám čas

Pochop že už nemám čas
riešiť všetky problémy sveta,
všetko, čo rieši sa
na sociálnych sieťach

ani komentovať tvoj feed
a už určite nie fotiť
všetko krásne
prepáč ale mám taký zvyk
snažiť sa normálne žiť

nie každý deň sa mi chce smiať
a nie každý deň dokážem motivovať
seba – a určite nie každého
aj keď snažím sa šíriť ten smiech
stále som len človek

ktorý sa snaží vnímať šťastie
ako vánok medzi prstami
a chytať ho do dlaní,
žiť plnými dúškami

neutekám,
len kráčam za snami
obklopený ľuďmi
s podobným mindsetom –
za lásku vďačný som,
za lásku vďačný som...

a preto nemám čas
na všetko nadávať
a všetko riešiť
ale kurva aj mňa
budeš počuť hrešiť

nie som dokonalý,
s cenzúrou cítim sa nahý

keď od teba odídem,
neber to osobne, ja len chcem
vo svojom živote tých
ktorí sa snažia hľadať to krásne
aj keď to nejde furt, fakt nie
ale každý deň hľadať dôvody
na sťažovanie – to tiež nie
a kvôli tomu nebudeš
počuť moje ospravedlnenie

nemám čas
nemať rád,
nemám čas
furt sa báť,
nemám chuť
každého počúvať

a trápiť sa čo si všetci myslia
som iný, zvláštny, divný
ale snažím sa byť lepším než včera
aspoň o kúsok
aj keď nechodím do kostola
či vo vesmír, či v Boha, viera
je stále rovnaká, je správna tá,
ktorá dáva človeku zmysel

nemám čas
plytváť nim chvíľami
ktoré nechcem
lebo chce to niekto iný
nemám čas
zanevrieť na lásku
lebo aj vďaka klamaniu
som dnes už silný

a otvorený prijímať
aby som mohol ďalej dať,

pripravený plakať aj sa smiať
tým chvíľam venujem
ten môj čas

Harmonika

Harmonika hrá,
upršané ulice pretína

do rozprávky a ešte ďalej

vedie ma cesta jediná,
domov v ktorom
sa smeje celá rodina,
celá partia, priatelia
má väčšiu hodnotu
než všetky hrady sveta

harmonika hrá
skladbu ľúbostnú,
kvapky odrážajúce
od okien
až sa zdá,
akoby ma chceli chrániť
od zlých zmien

snád' skôr,
než harmonika dohrá,
a raz naozaj dohrá,
pochoším,
ako je pre mňa cenná

Viac

Viac, viac, viac, máme viac
než by sme si mohli priať
každé ráno, každé ráno
máme viac, než tí, ktorí zbohom dali,
posledným výdychom zanechali

spomienky

tie sú viac, než plné vrecká mať
je to dar keď sa nám podarí zanechať
tie krásne chvíle, ktoré odstupom času
vykúzlia úsmev – potichu, tak zrazu

viac, máme viac, než si možno myslíme
máme viac, keď sa dokážeme smiať,
máme viac, keď máme pri kom stáť,
máme viac, keď vieme,
čo si od života želať,
keď nás niekto vytiahne do tanca
v daždi
a umožní nám správať sa
jak blázni
máme viac, keď sme aspoň raz
plakali, milovali, zlyhali a znova vstali
to všetko je viac, oveľa viac,
než sa snažiť žiť ako kráľovné a králi

Vreckovka

Podme sa stat' lepšími
podme byť odvážni,
do dňa zbláznení
podme ľúbiť,
podme tvoriť
spoločne
niečo lepšie,
chvíle smiechu

keď má byť vreckovka mokrá
tak nie ranou, ktorá stále mokvá
pretože zabudli sme na seba

skúsme byť šialení
a dať šancu
aj druhému človeku

dajme dňu
šancu zažiť

dajme si
šancu zamilovať sa
aj do seba

keď má byť vreckovka mokrá
tak nech slzami šťastia

Tanec medzi regálmi

Šľahačka na tvári
a tanec medzi regálmi
kráčame za snami,
láska ešte nie je za nami
viem, že ja a ty
stratení v objatí
držíme sa za ruky,
hladáme perami
vekom dospeli
ale dušou zbláznení
do romantiky,
do života
štipka erotiky,
štipka tajomstiev

minulosťou poznačení,
dneškom druhýkrát narodení

ležanie na zemi
smiech, iskra v očiach
a tanec medzi regálmi
stále sme to my-
nech si o nás myslia
čo len chcú
do spoločného života
zaľúbení

Len pre mňa

Ked' vieš čítať ale nečítaš,
nemáš žiadnu výhodu
pred niekým, kto to nevie,
ked' vieš kráčať
ale len sedíš, nekráčaš
naozaj veľa strácaš,
ked' vidíš,
ale veríš len učebniciam...

nikto nechce byť sám
a ja, Dávid, ti prisahám,
že neznamem tvoju dôveru,
už viackrát nie
toto je báseň
od tvojho mladšieho Ja
a len ty vieš prečo vznikla

a prečo robíš, to čo robíš,
prečo myslíš ako myslíš
a nepúšťáš k sebe každého

zároveň ti ďakujem
že si to nevzdal,
že si povstal
keď túto báseň čítaš,
tak si to naozaj dal...

Film

Keby mala byť toto moja posledná báseň
chcem aby niesla všetky tie emócie
všetko to dobré ale aj zlé, čo vo mne žije
pretože nie som stále motivovaný

ani veselý

keby bol toto môj posledný život
v riti mám drámu, chcem aby bol stand - up
v zadku mám slávu, dávno som vyhnať anjela
a dnes ťa prosím, naspäť sa vráť

nikdy som nežil s väčšou vášňou,
ako dnes

nikdy som nepil úplne sám
pretože som sa vždy bál
že dovoľím odísť aj snom

keby bol toto film
dnes už viem čo s ním,
aj keď scenár nie je vždy dokonalý

musel som sa stať hlavným hrdinom
lebo keď nie ja, tak kto iný,
kto iný by ním bol
keď tento život je môj?

keby bol toto film,
tak prosím,
nalej mi ešte drink
a užime si dej
do posledného strihu

prosím, daj mi ešte chvíľu...

keby bol toto film,
tak nalej mi ešte drink
a zapál' cigaru
démonov vyženie dym
stúpajúci k nebesám
a ja hľadím tam,
kam nedočiahne ruka človeka

tá cesta, ktorá vedie ma, nie je rovnaká
ako tá, na ktorej som sa strácal
dnes som sa už našiel
v твоjich očiach, v zápale,
v nadšení a chuti žiť
plný vášne a krásnych chvíľ
ktoré sú prepletené s tými ďalšími
keď budem môcť prežiť ich
spolu s vami,
budem mať šťastie

ĎAKUJEM